

(وَ مِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ) اِقْتَصَّ فِيهِ ذِكْرَ مَا كَانَ مِنْهُ بَعْدَ هِجْرَةِ النَّبِيِّ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، ثُمَّ لِحَاقِهِ بِهِ: فَجَعَلْتُ أُتْبِعُ مَا خَذَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ- فَاطًا ذِكْرَهُ حَتَّى اتَّهَيْتُ إِلَى الْعَرَجِ. قَالَ السَّيِّدُ الشَّرِيفُ: فِي كَلَامٍ طَوِيلٍ. قَوْلُهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: فَاطًا ذِكْرَهُ، مِنْ الْكَلَامِ الَّذِي رُمِيَ بِهِ إِلَى غَايَتِي الْبَإِجَازِ وَالْفَصَاحَةِ، وَ أَرَادَ أَنِّي كُنْتُ أُعْطَى خَبْرَهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ بَدْوِ خُرُوجِي إِلَى أَنْ اتَّهَيْتُ إِلَى هَذَا الْمَوْضِعِ، فَكُنِيَ عَنْ ذَلِكَ بِهَذِهِ الْكِنَايَةِ الْعَجِيبَةِ.

یاد مشکلات هجرت

خود را در راهی قرار دادم که پیامبر (ص) رفته بود، و همه جا از او پرسیدم تا به سرزمین (عرج) رسیدم. (این جملات در یک سخن طولانی آمده است، جمله (فاطاً ذکره) در همه جا از او می‌پرسیدم. یکی از سخنانی است که در اوج فصاحت قرار دارد، یعنی خبر حرکت پیامبر (ص) از ابتداء حرکت تا پایان به من می‌رسید، که امام این معنا را با کنایه آورده است)